

Az ünnepek napja

Többnyire lányomnál tartózkodom Ausztriában, néhány napja itthon vagyok, és csak most jutott kezembe a Savaria Fórum 1999. május 13-ai száma, melyben „És a nyolcadik napon... Bloomsday '99 június 16-án városszerte” címmel (15. oldal, aláírás: „pais”) cikk jelent meg „Virág Lipót napjának” Joyce szellemében való megünnepléséről.

Megtudjuk belőle, hogy a „Bloomsday” az „alternatív művészek fesztiváljává terebélyesedett”, majd olvashatunk benne egy – szerintem legalábbis – gyomorfelforgató idézetet tavalyi kiadványuk szövegéből, az immár nem is modern, sőt, antik szakállúnak számító (kb. 90 éves), avantgarde „polgárpukkasztó” szellemében.

Tudom, hogy demokráciában mindenki azt ünnepel meg, amit csak akar, s úgy, ahogy akarja. Természetesen nem is

ragadnék tollat, ha Virág Lipót ünneplése nem éppen június 16-ára esne. Június 16-a ugyanis gyászünnep sokunk számára. 41 évvel ezelőtt e napon végezték ki az '56-os forradalom vezetőit: Nagy Imrét, Maléter Pált, Gimes Miklóst, Szilágyi Józsefet. Tizenegy évvel ezelőtt a párizsi Père Lachaise-ben emlékükre sírkövet avattak, melyet ifj. Rajk László készített. (Ezen a napon hazánkban még gumibottal verték a mellettük tüntetőket!) Tíz évvel ezelőtt pedig a nemzet e napon állította fel ravatalukat a Hősök terén egy üres koporsóval együtt, mely minden '56-os elesett vagy vérpadra hurcolt szabadságharcos emlékét jelképezte. Még ma is meghat, ha visszagondolok rá, Orbán Viktor akkori beszéde. Szombathely mindezt elfelejtette volna?

*Dr. Radics Jenőné
ny. gimnáziumi tanár
Oberschützen*